

ljanskih vesljačev in šest italijanskih gondolirjev, ki so vsi nosili obleko v deželni barvah.

Cesar je stopil na ladjo z deželnim glavarjem in s svojim spremstvom popoldan 30. avgusta. V 12 manjših rdeče in belo barvanih ladjah so sledili drugi plemenitniki in pričujoči deželni stanovi. Cesar je došel zvečer na Vrhniko, prenočil v „Collinovi“ hiši in potem potoval dalje. Na Vrhniko se je povrnil 20. septembra in se odpeljal na ladji proti Ljubljani. Na gradu so topovi naznanjali, da se bliža cesar. — Te slavnosti so minule; nihče se jih več ne spominja, le doprsni kip Karola VI., ki se hrani v mestni hiši v veži prvega nadstropja, nas spominja teh časov. Doprsnik je ostal do l. 1791. na vicedomskih vratih v črni dolbini in okrašen z armaturami.¹⁾

Kip je natančno izdelan v nadnaravni velikosti. Kamen je že orumenel.²⁾

3. Veliki oltar pri sv. Jakobu. — Meseca julija 1732 so postavili jezuiti v cerkvi sv. Jakoba nov oltar.³⁾ Nastavka ni bilo, pač pa je bil naslikan na steno. Hkrati so postavili novo sliko sv. Jakoba in tabernakelj ali pravzaprav oltar s tabernakeljom. Umetnik Robba ga je izdeloval štiri leta in zaslužil po pogodbi 2900 gld. Istodobno so poskrbeli tudi za temelj kamnitemu nastavku, ki bi ga napravili svoj čas. Od Cirhaimove imovine so vzeli malone 2000 gld., drugo je vse poplačala edino le cerkev. —

¹⁾ Dimitz, „Geschichte Krains.“ IV. 246.

²⁾ Glej „Illyr. Blatt“. 1839. Štev. 27. — Dimitz, „K. g. Geschichte Krains“. Str. 104, 107. — „Mittheilungen“. 1850, str. 17. — „Letopis Matice Slovenske“ 1880, str. 45.

³⁾ Jezuitski diarij piše: „Ad primas Vesperas Solemnis hora 3. remoto fictili altari, quod ad crates erat, novum erectum, pictum in muro cum nova imagine S. Jacobi et tabernaculo marmoreo, in quo annos quatuor laborabatur, eleganti sane ab omnibus laudato, simul pretioso, nam soli lapididae juxta contractum bis mille nongenti floreni munerati — praeterea fundamenta posita pro ara suo tempore marmorea, pictor et opera soluta — bis mille non integros in hunc finem ex patrimonio Cirhaimiano percepit — reliquos sumptus una et sola dedit Ecclesia. Arae et tabernaculi descriptionem dabit historia.“

Jezuitski dnevnik, ki to pripoveduje, dostavlja: „Altar in tabernakelj bo popisala kronika.“ Žal, da te kronike ni, ker nam je ohranjen le prvi del od l. 1596. do 1691. Brezdvomno bi še na kiparjevo ime pozabili, kakor se je to zgodilo pri frančiškanskem in uršulinskem velikem oltarju, ko bi ga ne bil umetnik vklesal v beli marmor na epistelski strani pol metra od tal:

FRANC. ROBBA. VEN. INVEN. ET. FAC.
1732.

Izklesal Fr. Robba.

Levi kerub na glavnem oltarju pri sv. Jakobu v Ljubljani.

V tem poročilu je važen izrek: „Za svoj čas marmornat altar.“ Te besede pomenjajo, da so že tedaj mislili tudi na velik nastavek, da so jim pa primanjkovali dohodki zanj. Ljudska govorica pripoveduje, da so kamen že naročili, da se je pa ladja potopila. Ta pripoved se zgodovinsko ne more podpreti, pač pa je verjetna, če pripoved ni zamenjala tega nastavka z mestnim vodnjakom, o katerem se ve za gotovo, da se je marmor potopil tik Trsta. Da so pa še pozneje na-